

Titel: Anden Underafdeling.

Citation: "Anden Underafdeling.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e11913/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

bestemt, hvilket Ansvar der skal være forbundet hermed, under en Højefforretning paa den i § 451 bestemte Maade saae den ham i Anledning af Dommens Dvertrædelse tilkommende Erstatning anslaaet i Penge og Beløbet indbrøet. Herjaavdi Domhaveren i Anledning af Dommens Dvertrædelse anlægger Straffesag i Henhold til § 456, kan Erstatningen fastsættes under denne istedfor under Højefforretningen.

§ 456.

Den, der medvillig undlader at efterkomme en Dom, hvorefter det er ham paalagt at foretage Noget, saavel som den, der forværlig overtræder en Dom, hvorefter det er ham paalagt at undlade Noget, kan, hvad enten Domhaveren gaar frem efter §§ 451—455 eller ikke, under en af ham anlagt Straffesag dømmes til Straf af Bøder eller Fængsel. Dog skal den idømte Strafs Fuldbgydelse og den begynde Strafs Fortjættelse standses, naar Domsældte i alle Maader retter for sig, saavel som naar Domhaveren ved Anvendelsen af den i §§ 451—455 foreskrevne Fremgangsmaade har opnaaet sin Ret eller Sikkerhed for den.

Naar Straffedom er affaet over Domsældte, har det eksekutive Politi paa Domhaverens Begjæring at yde Bistand til hans Retts Gjennemførelse ved at opsoge og fratage Domsældte de ham frafjændte Ting, hindre ham i at foretage Dvertrædelses handlinger, tilintetgjøre hvad der er foretaget i Strid med Domhaverens Ret og detslige.

§ 457.

Ved de foregaaende Paragrafers For- skrifter er der ikke gjort nogen Indskrænkning i Domhaverens Ret til at benytte de foreløbige Retsmidler for at sikre sig i Henseende til Dommens Efterkommelse.

Anden Underafdeling.

Om Fuldbgyrdelsen af Domme, der lyde paa Udredelsen af Penge.

§ 458.

Domme, der lyde paa Betaling af Penge

kanne fuldbørges ved Eksekution i Domsældtes Formue. Med Hensyn til Bøder, der idømmes i borgerlige Retstrætter, følges de om Eksekution af Bøddomme gjældende Regler.

Derimod kan Domsældte ikke underkastes Gjaldbåndsfængsel.

Bestemmelserne om de særegne Livsmidler, som kunne anvendes for Underholdningsbidrag til Børn, forladte og fraseparerede Husfruer, vedblive at gjælde.

§ 459.

Eksekution kan kun udstrækkes til jaameget af Domsældtes Gods, som, efter Trædtag af hvad der kan forudses at ville medgaa til Hyldestgjælden af Trediemands fortrinligere Aar, i Genhold til Høvedidnernes Burdering behøves til Dommens Hyldestgjælden og til Dækning af de Omkostninger, som efter Domsældens Paastand og Høvedens Skøn om dennes Rigtighed ville medgaa til Retshjælp eller andre nødvendige Retshjælp, saasom ved det Udlagtes Rigtning, Opbevaring indtil Auktionen m. v.

§ 460.

Eksekution iværksættes under Jagttagelse af de i det følgende givne Regler, enten derved, at Høveden giver Domsældten Udlæg til Forauktionering i Domsældtes retlige eller uretlige Gods eller i ham tilkommende Fordringer paa Andre, eller derved, at den Retlighed, hvori Udlæg gives, ved Høvedens Foranstaltning udøves i Domsældtes Sted.

Et Godebæst eller i Norge en udlagt til Andre, kan der gives sekundært Udlæg deri.

Hvis rede Penge findes, blive disse umiddelbart af Høveden at udbetale Domsældten til Dækning af eller Afdrag paa Fordringen. Domsældten kan ikke vægre sig ved at modtage Betaling i forfaldne Fordringer paa ham selv, hvis Rigtighed anerkendes.

§ 461.

Domsældten kan søge Hyldestgjælden i Frugterne og Indtægterne af faste Ejendomme paa den Maade, at Ejendommen ved Høvedens Foranstaltning administreres til hans Fordel og Indtægterne af den benyttes til hans Dæk-

ning paa samme Maade som ellers de ved
Tvangsauction indvundne Pengebeløb.

§ 462.

Naar Udlæg gjøres i Domsfældes Lejes,
Forpagnings- eller Køsterettigheder over faste
Gjendomme, forjaavdi Saadant kan ske uden
at kræve Gjærens Ret, bliver der at for-
holde efter Reglerne i den foregaaende Paragraf.

§ 463.

Udlagt Gods ansettes under Forpagtning-
ningen til den Bærdi, hvortil det henhører under
sædvanlige Omstændigheder at kunne udbringes
ved offentlig Auktion efter Fordrag af de
med Auktionen og Inkasationen forbundne
Omstændigheder. Hver Salg ved Auktion ikke
finder Sted (§ 515), tages der Hensyn til de
Omstændigheder, som Salg paa anden Maade
vil medføre. Ved Udlæg i Forbringinger eller i
Retligheder eller i Frugterne og Indtægterne
af faste Gjendomme finder ingen Budsring
Sted, men Udlægets Omfang og Udstrækning
bestemmes ved et Skjen under tilbørligt Hen-
syn til de med den benyttede Fremgangsmaade
forbundne Udgifter og Omstændigheder.

§ 464.

Domsfælde, eller hvo der giver Møde for
ham, er berettiget til selv at paavise de Ting,
i hvilke Execution skal ske, og Domsnaveren kan
ikke gjøre Indvendinger herimod, naar blot de
paaviste Gjenstande efter Forpagtningens Bud-
ring eller Skjen afgive en til det Beløb, der
skal indbringes, svarende Sikkerhed.

Dog behøver Domsnaveren ikke at modtage
Udlæg i fast Gjendom, naar der kan paavises
rørligt Gods eller Forbringinger, hvoraf Byldest-
gjærelse kan faaes, saavel som ej heller i Besæ-
ggenhænde, hvis Opbevaring eller Realisation
maatte være særlig vanskelig, eller i For-
bringinger, som maa ansees for omvendte eller
usikre. Ej heller kan Domsnaveren notes til
at søge sin Byldestgjærelse paa anden Maade,
naar der kan gives ham Udlæg til Forauk-
tionering. Forjaavdi andet Gods kan paavises,
behøver han ikke at modtage sekundært Udlæg i
Gjenstande, som i Forvejen ere udlagte til
Andre, eller hvorover Andre have erhvervet

Rettingheder, for hvilke Udlægshaveren maa staa tilbage.

§ 465.

Naar der hverten Domsældte eller Noget paa hans Vegne Gjenstaade, hvori Udlæg kan ske, tilfalder det Domsaveren at udvælge de Gjenstaade, hvori han vil søge Hyldestjorelse.

Dog har Højden herved at paase, at de for Domsældte mest udmærkede Gjenstaade først udlægges, saa at altsaa en Gjendoms nødvendige Beskæftning og de til dens Drift uundværlige Afsædskaber saavel som Haandværkstedstæder og andre til Domsældtes Næringsdrift uomgængelig fornødne Ting ikke udlægges, saalænge andre mere udmærkede Gjenstaade foresindes.

Gjødning saavel som Straa og Gø samt Føde- og Sædeforn, forsaavidt til Gjendommens Drift findes fornødent, maa ikke ved Udlæg stilles fra Gjendommen, men bliver at betragte som et Tilbehør til den; ej heller maa Sød paa Marken emhugges eller andre Frugter optages eller afplukkes, førend de ere modne til at indhøstes.

§ 466.

Naar Hyldestjorelse søges paa den i § 461, jfr. § 462, omhandlede Raade, har Højden at overgive Administrationen af vedkommende Gjendom til en af ham valgt Bestyrer og at paalægge Hæstere, Hørpagtere, Besøtagere og Andre at betale deres Afgifter til denne, samt iøvrigt at iværksætte de Dvangsforanstaltninger, som ere fornødne, for at Gjendommens Frugter og Indtægter kunne komme Domsaveren til Nytte.

Den af Højden indsatte Bestyrer aflægges til de af Højden bestemte Lider Regnskab for Indkomsterne af Gjendommen og afleverer, i Lighed med hvad der gjælder en Indsættelse i Almindelighed (§ 511), Overflødet til Højden efter Fradrag af Administrationsomkostningerne, derunder hans eget Honorar.

Naar Domsaveren er bleven dækket for sin Forbring med paaløbende Renter og Omkostninger, overleveres Gjendommen igjen til Skyldneren.

Alle Spørgsmaal angaaende Gjendommens

Bestyrelse, Regnskabsafslæggelsen og den tvungne Administrations Opbør afgjøres af Fogden, naar Demhaveren, Skyldneren eller andre i Gjendommen Interesserende i den Anledning fremsjere Klager eller Indsigelser.

§ 467.

Udlæg kan ikke gjøres i de for Skyldneren og hans med ham samlevende Hustru og Børn fornødne Senge og Sengflæder samt nødvendige Fjned og Gangflæder.

Endvidere kan Skyldneren fordræ, at der skal leenes ham Gjenstande, som høre til de vigtigste Livsfornødenheder eller ere nødvendige til hans Næringsøvels Udøvelse, indtil et Bærdningsbeløb af 20 Kr. eller, dersom han er Familieforøger, af 60 Kr. Disse Gjenstande er han selv berettiget til at undtage fra Udlægget efter eget Valg; har han ikke været tilstede under Eksekutionsforretningen, bør der gives dem, der ellers ere tilstede i hans Hus, Anledning til paa hans Vegne at foretage et saadant Valg. Denne Ret til at undtage Gjenstande indtil en vis Værdi fra Udlægget, indtræder dog ikke, naar Udlæg gjøres for Skatter eller andre Afgifter til det Offentlige, og kommer heller ikke til Anvendelse med Hensyn til Gjenstande, som ere farligere givne til Pant for den Forbring, i Anledning af hvilken Udlæg søges.

§ 468.

Eksekution maa ikke gjøres i over- eller underordnede Krigeres Uniformstykker, Vaaben eller andre til deres tjenstmæssige Udrustning og Forhøjning fornødne Gjenstande.

Ej heller maa Eksekution gjøres i civile Embeds- eller Bestillingsmands Embeddragter eller i Gjenstande, som af dem holdes og bruges til deres Embeds eller Bestillingens Udøvelse.

§ 469.

Eksekution kan kun gjøres i Rettigheder, som paa den Tid, Forretningen foretages, alt ere erhvervede, derimod ikke i fremtidige Erhvervelser, med Hensyn til hvilke dette ikke er Tilfældet, saasom ventendes Arv.

Eksekution kan iværksættes i Domsældtes Forbring paa Andre, selv om de ere betingede eller endnu ikke forfaldne, naar de dog

funne angives og betegnes med tilstrækkelig Bestemtbed.

Udlæg kan ikke gjøres i det, som Skyldneren maatte kunne erhverve ifølge gjensidig bebyrdende Kontrakt, der ikke endnu er fuldstændig opfyldt fra hans Side, naar det, der af ham skal ydes, er personligt Arbejde eller Tjeneste eller Andet, som Udlægshaveren ikke er eller ved Udlægsskeretningen sættes i stand til at give eller udføre.

Dog skal ovenstaaende Hverskrift ikke medføre nogen Indskrænkning i den hidtil bestaaende Afgang til for Underholdningsbidrag til Børn, forladte og fraeparerede Husfruer, at holde sig til Skyldnerens Arbejds- eller Tjenesteløn eller lignende Indtægt.

§ 470.

I saadant Geds, som ellers ifølge dets Natur kunde være Gjenstand for Exekution, kan Udlæg ikke gjøres, naar det ved Retshandler med Trediemand eller ved dennes Bestemmelser retsgyldigen er fastsat, at Kreditorer ikke kunne søge Byldestgjælds i Gedsjet.

§ 471.

I endnu ikke forfalden Embeds- eller Bestillingsløn eller i lignende Indtægter samt i ikke forfaldne Væstpenge, Pensioner og hermed i Klasse staaende Understøttelser, som udredes af Statskassen, Kommuneskasser eller andre offentlige Kasser, kan Udlæg ikke gives.

§ 472.

Undtagne fra Exekution ere fremdeles:
1) De militære Underklassers Tjenestemulumenter i Overensstemmelse med Lov 21de Marts 1874 § 2, 2) Dagpenge og lignende Udredelser til Embedsmænd eller Andre, som udføre offentlige Hver, samt Rejsseudgifter og Lærepænge, der ere udbetalte til indfaldte Vikner eller Synsmænd, 3) Underholdningspenge, som ifølge Dørighedsresolutionen, forlig eller anden lignende Bestemmelse udredes til Husfruer eller Børn, 4) Understøttelse og Hjælp til Krængende, som gives af Stiftelser eller andre velværdige Indretninger saavel som al fattigunderstøttelse, 5) Midler og

Penge, der udenrigs fra indhæftes i Nationalbanken, samt Klasselettergevinster.

§ 473.

Livrenter, Overlevelsesrenter, Livsforfringssummer og lignende med Vedertag erhvervede Indtægter ere, forsaavidt ikke Andet ved Rettsforholdets Tilstande retskæplighen er bestemt eller vedtaget af Parterne, ikke undtagne fra Execution, medmindre særlig Lovhjemmel derfor kan paavises.

Kapitel III.

Om Executionsforsrettningens Foretagelse og om Proceduren under samme.

§ 474.

Er det fornødne Executiongrundlag tilstede, og finder Køgen ikke iøvrigt Noget til Hinder for at efterkomme Begjæringen om Execution, becammer han en Tid til Forrettningens Foretagelse, saavidt muligt i Overensstemmelse med Domhaverens Duffe.

Executionsforsrettningen skal i Reglen begynde paa Domsældtes Bopæl, medmindre Køgen skønner, at der ifølge de foreliggende Omstændigheder er Aalebning til Afvigelse herfra.

Naar Dommen lyder paa Udlevering eller Afstaaelse af Ting, kan Executionsforsrettningen begynde, hvor disse forefindes.

Har Domsældte ingen Bopæl i Riget, kan Executionsforsrettningen begynde, hvor Domsældte antværes, eller hvor Ting, som kunne tjene til Byldestyrelse, forefindes.

§ 475.

Forrettningen kan ikke fremmes, medmindre der under den gives behørigt Nåde fra Domhaverens Side.

Derimod kan den foregaa, selv om Domsældte ikke træffes tilstede. Dog skal i dette Tilfælde, hvis ingen Anden fremtræder som befaldsmægtiget til at give Nåde for Domsældte, Køgen opfordre hans Hustru, Børn over 18 Aar, Tjenestefolk eller andre til Husstanden hørende værne Personer, som ere tilstede, til at varetage hans Tare under Forrettningen. Ere saadanne ikke heller at antværes,